

Český zápas

Týdeník Církve československé husitské

Ročník: 90

číslo: 14

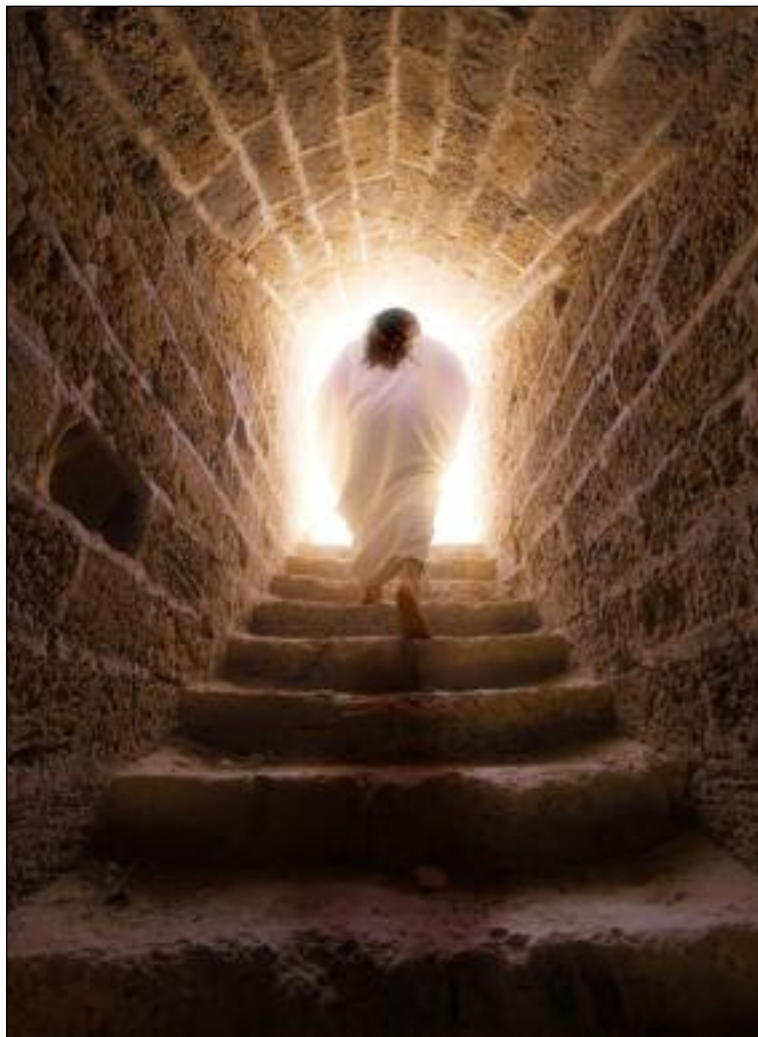
4. dubna 2010

Cena: 7 Kč

VELIKONOČNÍ POVZBUZENÍ K VÍŘE

„Blahoslavení, kteří neviděli a uvěřili.“
Jan 20,29

Sestry a bratři,
pozdravuji vás v čase velikonočních svátků, kdy nasloucháme v našich sborech, modlitebnách a na dalších místech biblickému poselství o Ježíšově kříži a vzkříšení. Mezi velikonočními příběhy nacházíme i příběh o apoštolu Tomášovi a o jeho setkání se vzkříšeným Ježíšem (J 20,19-29). Může oslovit právě nás, lidi 21. století všelijak pochybující a hledající. Když byli učedníci po Ježíšově ukřižování v neděli shromážděni v Jeruzalémě, jeden z nich tam chyběl. Byl to Tomáš. Můžeme si klást otázku, proč tento učedník s nimi nebyl. Zřejmě proto, že pro něho byl Ježíš již definitivně mrtvý. Jeho víra byla hluboce otřesena. Pochybnosti jednotlivce se ještě zvětšují se samotou a oddělením se od společenství věřících. Je proto sympatický přístup ostatních učedníků k Tomášovi. Oni si neřekli: „Nepřišel, je to jeho věc. Ztratil víru a odpadl, proto nás už nezajímá a je nám jedno, co je s ním.“ Takto ostatní učedníci neuvažují. Naopak, Tomáš jim není lhostejný. Jdou za ním. Vyhledají ho a vyprávějí mu, že se setkali se vzkříšeným a živým Ježíšem. Jejich zájem a přesvědčivost na Tomáše zapůsobily. O týden později byla zase neděle. A Tomáš byl opět mezi nimi. Jeho místo již nebylo prázdné. Kolik je dnes takových „nevěřících Tomášů“ - i mezi členy naší církve, za kterými je potřebné zajít, vyhledat je a pozvat. Rozhodně je nesmíme v našich náboženských obcích odepstat. Nevíme totiž, zda právě někdo z těch, kteří z různých důvodů ve víře ochabli a do shromáždění nepřicházejí, se nestane jednou opět Ježíšovým vyznavačem. Tak tomu bylo i v případě Tomáše.

Tomáš znal pozemského Ježíše. Provázel ho spolu s ostatními učedníky. Tomáš znal i trpícího Ježíše. Viděl zřejmě zpovzdálí, jak velmi Ježíš trpěl, když jeho ruce byly přibíjeny na kříž. Věděl, jak hluboká byla rána v jeho boku, kterou byl probodnut kopím římského vojáka. Neznal však Ježíše vzkříšeného. Ve vzkříšeného Ježíše nemůže věřit. Pochybuje a žádá důkaz.

Vítězný Pán přichází týden po velikonoční neděli opět do společenství jeruzalémské církve, ve kterém již je také Tomáš. Ježíš mu říká: „Přesvědč se, že jsem to já! Jsem živý! Prošel jsem utrpením, hle, zde jsou mé rány. Dotkni se mých ran.“ Vykладаči Bible ve starověku se dohadovali o tom, zda se Tomáš skutečně dotkl Ježíše a nebo ne. Ale v každém případě Tomáš Vzkříšeného viděl. Setkal se s ním zvláštním a jedinečným způsobem.

Umělec a náboženský mystik František Bílek se svěřoval svému příteli o svých zvláštních zážitcích. V dopisech v roce 1897 mu psal: „Již pětkrát se mi zjevil Kristus, jednou v před-

sini věčného ráje.“ Dodává, že nikdy při tom neměl strach, ale pociťoval štěstí. Někdo může namítnout, že se jedná o bezbřehou fantazii umělce. Umělec přece žije napůl v tomto světě a napůl v jiné realitě – ve svých představách. Ale sochaře Bílka vedla jeho intenzivní vize ke skvělému uměleckému dílu. Svě vidění Krista nespočetněkrát umělecky vyjádřil v dřevě stromu nebo v kameni. I v našich sborech a modlitebnách nacházíme zhmotněnou podobu umělcova mystického vidění živého a vítězného Krista.

Ze své pastorační služby si vybavuji tuto zkušenost: V Podkrkonoší v jedné chalupě žila starší žena, která byla hluboce věřící. Navštěvoval jsem ji jako farář. Vyprávěla mi jednou o svém náboženském zážitku. Její tatínek zahynul v první světové válce. Po čase měla zjevení Krista. Viděla ve snu Ježíše, který měl tvář jejího tatínka. Pociťovala v tom okamžiku hlubokou radost a pokoj. Tento zážitek jí zůstal hluboko uložen v nitru. O takovém zážitku se nedá příliš veřejně mluvit jako o nějaké

senzaci, byla to její osobní zkušenost, která pro ni mnoho znamenala.

Apoštola Tomáše jeho setkání s Ježíšem zcela změnilo. Od pochybností a nedůvěry byl přiveden k víře a vyznání. A to dokonce k vyznání svrchovaného panství a pravého božství Krista (J 20,28). Ale nejedná se jen o vyznání „Pane, Pane“, vždyť to mohou vyznávat ústy i falešní proroci (Mt 7,21-22). Ale Tomáš přijal především poslání k velikému misijnímu úkolu a dílu. Podle tradice se dostal až do Indie, kde hlásal evangelium. Vzkříšený Ježíš přišel tehdy mezi učedníky s výzvou: „Posílám vás. Jako mne poslal můj Otec, tak já posílám vás (J 20,21).“ Oni nezůstali za zavřenými dveřmi, ale šli v jistotě a odhodlání šířit jeho evangelium s vědomím, že vítězný Ježíš je s nimi.

Ale co my? Na čem můžeme založit svou víru? O co my můžeme opřít své poslání jako církev a jako jednotlivci? Vždyť většinou nemáme zvláštní mystické či duchovní zážitky. Právě na tuto otázku odpovídá příběh o Tomášovi, když jej dočteme až do konce. Nakonec Ježíš Tomáše ani moc nechválí. Říká mu: „Že jsi mě viděl, věříš.“ A pro nás dodává: „Blahoslavení, kteří neviděli a uvěřili“ (J 20,29). Pravá víra není totiž z vidění, ale ze slyšení. V listě Římanům je řečeno podle Bible králické: „Véra je ze slyšení, slyšení pak skrze slovo Boží“ (10,17).

Ať Pán Ježíš Kristus - ukřižovaný a vzkříšený je s námi svým slovem a svátostnou přítomností v našich shromážděních v tomto velikonočním čase. Ať nás povzbuzuje a utvrzuje naší slabou a křehkou víru a dává nám novou sílu a jistotu k naplňování našeho křesťanského poslání.

„Milost vám a pokoj v hojnosti“ (1 Pt 1,2).

Tomáš Butta, bratr patriarcha
Březen L. P. 2010

Paradox prázdného hrobu

Texty z Písma pro bohoslužbu na Hod Boží velikonoční – jaká to příležitost k napsání hlubokého, zbožného a vznešeného textu! Tak se to může zdát na první pohled a je to lákavá příležitost, jak se blýsknout. Vskutku - „ale...“. To ale je totiž v tom, že z hlubokého a vznešeného textu plného zbožných citací se může velice snadno stát jen prázdná slupka bez skutečného obsahu. Zrovna tak, jako se prázdnou slupkou stává každý lidský život, není-li naplňován. Není-li naplňován hledáním a hájením pravdy, která spočívá v tak samozřejmých věcech, jako je opravdové, otevřené nepokryté žití, živé obyčejnou lidskou laskavostí, vřidností a otevřeností srdce vůči lidem a světu kolem nás. To klade na každého jedince tak velké nároky, že jim je velice těžké dostát, a tak cítíme-li sami, že na to nemáme dostatek sil a odhodlání, alespoň nepřekážejme. Ono není nutno planout jasným plamenem – často stačí, když teplem svého srdce, svou vřidnou účastí pomůžeme zahřát zkřehlou duši. Na mrazem promrzlé ruce není nutno hned rozdělovat oheň. Stačí vzít je do svých dlaní a svým dechem zahřát. Nalomenou třtinu nedolomit...

Prázdný hrob, to je jako prázdná slupka bez obsahu. Jak často se setkáváme s lidmi, jejichž zbožnost je jen takovou prázdnou slupkou, bez skutečného příklonu ke Kristu, k bližním. Ale o to více proklamativní svými projevy, gesty velkohlubosti. Tvrdím, zejména při setkání s takovými prázdnými slupkami, obilnými hroby, že není nejmenší důvod být namyšleni na své křesťanství. Křtem jsme se nestali kýmsi výlučným, ale dostali jsme jej jako radostnou zvěst, a zároveň úkol šířit tuto zvěst dál a to nikoliv pouze slovy, ale především příkladným životem a činy. Křest je jenom úděl a také začátek - start. A jenom naše cesta od tohoto startu k cíli o nás vypoví pravdivě a bez příkras, jací jsme, zda náš život nebyl jen tou prázdnou slupkou, prázdným hrobem, u kterého by se však paradoxně našel nářek.

20. kapitola z Janova evangelia má nadpis Prázdný hrob. Ke hrobu se chodí vzpomínat i truchlit nad něčím, co je v něm skryto, nad něčím, co je nenávratně ztraceno. Není tak nutno činit u hrobu, který je prázdný. Prázdný hrob je hlasitou výzvou pro každého z nás - nepohřbívejme v něj své lidství, nekřičujme znovu Ježíše Krista svými proviněními. Nebuďme těmi, kteří znovu hloubí tento hrob svým nedostatkem lásky, svou malostí a nepokorou.

Stanislav Kubín

VELIKONOČNÍ TAJEMSTVÍ

V Lukášově evangeliu v 8. kapitole vypráví Pán Ježíš zástupu shromážděnému kolem něj podobenství o rozsévání. Když to krátké podobenství dopověděl, podle Lukáše zvolal: "Kdo má uši k slyšení, slyš." Jeho učedníci se ho ptali, co to podobenství má (asi) znamenat. U téhle otázky a následné Ježíšovy odpovědi na ni bych se chtěl dnes pozastavit. Ježíš učedníkům odpověděl: "Vám je dáno znáti tajemství Božího království, ostatním však jen v podobenstvích, aby hledíce neviděli a slyšící nechápali." Z těchto slov našeho Pána je patrné, že porozumět zvěsti Božího Slova není člověku dáno automaticky, jaksi z jeho přirozenosti. Musí mu (nám) být pomoheno, musí mu být dáno, jinak, ač máme oči, jsme slepí, ač máme uši, neslyšíme (Iz 43,8). Někdy

mi přijde troufalé, když slyším z křesťanských úst sebejisté výroky, že to nebo ono jejich nositeli Bůh řekl a přikázal nebo naopak zakázal. Zeptám se: "Víš o někom z lidí, kdo byl u toho, když Bůh tvořil svět, ve které žijeme? Víš o někom z lidí, jak to bylo, když Bůh stvořil člověka?" Bůh koná nám v tu chvíli nepřístupným způsobem. Až když se stalo, dostává se nám postupně vyrozumění kdy, kde a proč. I početí našeho Pána v lůně Mariině se událo ve skrytosti. Člověk tímto jedním Božím přesto není umenšován do trpné role někoho, komu již nezbývá než se poddat tomu, co se stalo. My máme s těmito záležitostmi problém spočívající v našem chápání času, ve kterém vše jde postupně za sebou (chronos, chronologicky). Bůh jedná ve zcela jiné dimenzi času

kairos, kterou se pokouší Petr v jednom ze svých listů popsat přirovnáním (podobnostem?), když říká, že to, co je u nás rok, je u Boha den. Ano o Božských skutečnostech jsme schopni smysluplně mluvit jen v přirovnáních, v podobenstvích. Bůh to ví, a proto jeho Syn, Ježíš Kristus mluvil ke svým posluchačům v podobenstvích. Můžeme říci a myslím, že bez nadšázky, že sama svatá Písma jsou jedním velkým podobenstvím o Božím jednání pro člověka a s člověkem. Potřebujeme jim "jen" porozumět, pochopit tuto řeč Boží. Ale jak?

Pán Ježíš učedníkům řekl: "Vám je dáno znáti tajemství..." Nebylo tedy jejich poznání a proto ani jejich vyznání víry v Ježíše Krista Ukřižovaného, Vzkříšeného a

Dokončení na str. 3

Nádhera Kristova v tomto světě

Má třtinu za žezlo,
spleť trnů za korunu
a hřeby za šperky,
kříž smrti místo trůnu,
krev za purpurový háv
a vrahy za dvořany,
zevlouny za čeled';
a holdem jsou mu rány,
žluč vínem, hudbou řev,
jenž drásá jeho sluch.

Hle – nádhera, jíž zde je obkloповán Bůh.

Tam je to jinak

Zde visí na kříži – tam sedí na Trůnu,
zde věnc trnový – tam nese Korunu,
zde zbit a utýrán – tam vládne
nad vším časem,
zde neotvírá úst – tam mluví jasným hlasem.
Zde žal – tam radost.
Nuž, jen vzchop se v srdci svém;
Když trpíš sám ten kříž – i tys tím vítězem.

ANGELUS SILESII: CHERUBSKÝ POUTNÍK
PŘELOŽIL MIROSLAV MATOUŠ

Z kazatelského plánu

Hod Boží velikonoční

Jde před vámi do Galileje; tam ho spatříte, jak vám řekl.
Mk 16,7

První čtení Písma: Ž 118,17; Ž 21,2–5

Tužby:

2. Za milost setkání s Kristem vzkříšeným a věčně živým, modleme se k Hospodinu.

3. Abychom všichni očistěni Kristovým dílem spásy mohli s vděčností a v radostném společenství přijmout zvěst Hodu Božího velikonočního, jehož dveře nám milostivě otevřel, modleme se k Hospodinu.

Modlitba:

Pane, naše spáso!

Ty jsi nám dnes otevřel svým vítězstvím nad smrtí přístup k věčnosti. Tvé výkupné za lidský život je tak velké, že se každý pro ně musí zřici všeho, čím až doposud žil.

(Srv. Ž 49,9)

Proto chceme naslouchat tvému Slovu, které je k naší spáse.

Mluv k nám neustále, Pane Ježíši, který na věky žiješ a kraluješ s nebeským Otcem v moci Ducha svatého.

Amen.

Druhé čtení Písma: Sk 3,12–21

Evangelium: Mk 16,1–7

Čtení Písma k obětování: Ž 118,1–4.14

Čtení Písma k požehnání: 1 K 5,7a.7c

Vhodné písně: 332, 250, 331

Pondělí velikonoční

Což nám srdce nehořelo, když s námi na cestě mluvil?
L 24,32

První čtení Písma: Ex 13,3–6; Ž 105,1–2

Tužby:

2. Za požehnání každého stolování se Vzkříšeným a věčně živým Pánem, modleme se k Hospodinu.

3. Abychom všichni nesli své svědectví o Spasiteli Kristu Ježíši bez obav vždy a všude, kam budeme posláni, modleme se k Hospodinu.

Modlitba:

Pane, naše spáso! Tobě vzdáváme chválu, protože jsi odpověděl na naše volání a stal ses úhelným kamenem chrámu své Církve. (Srv. Ž 118,21–22) Proto chceme naslouchat tvému Slovu, které je k naší spáse. Mluv k nám neustále, Pane Ježíši, který na věky žiješ a kraluješ s nebeským Otcem v moci Ducha svatého. Amen.

Druhé čtení Písma: Sk 10,37–43

Evangelium: L 24,13–35

Čtení Písma k obětování: L 24,13

Čtení Písma k požehnání: Mt 24,34

Vhodné písně: 329, 248 nebo 254, 260

Z NOVOZÁKONNÍCH VÝKLADŮ - STAVITEL A KRÁL 2

Následující kapitoly nepřináší vyčerpávající výklady podobností, ale spíš vysvětlující poznámky, zaměřené na biblických reálií a motivaci k zamyšlení nad vzkazy Pána Ježíše do naší současnosti.

Pokračování z minulého čísla
Všem Ježíš předložil takové požadavky, že z následování nakonec asi nic nebylo. Pán Ježíš byl naprosto poctivý – nic předem nesliboval. Podobně viz žádost synů Zebedeových (Mt 20,20-23). Naopak Ježíš naznačoval: „Včas si to spočítejte, co vás účast v kruhu mých vyznavačů bude stát.“

Dva významy podobnosti

1. Podobnost mělo význam pro Ježíše samého. Ježíš je ten, který stává, on je ten, kdo jde do boje. On přišel na svět, aby tu stavěl Boží království a aby vedl vojenské tažení proti silám zla. Jestli se jeho dílo nemá zhroutit, potřebuje lidi, na jejichž věrnost se může spolehnout. Pokud takové lidi nezíská, bude jako ten, kdo začal stavět a nemohl práci dokončit, bude jako král, který šel do války, aniž by spočítal své síly a síly svého protivníka.

Tady vidíme, jakou metodou pracuje Bůh v tomto světě. On své záměry uskutečňuje prostřednictvím lidí. Jestliže chce Bůh realizovat nějaký

úkol, musí najít člověka, který bude ochoten ten úkol pro něj udělat. Jestliže chce, aby lidem bylo nějaké poslání odevzdáno, nějaký objev odhalen, nová pravda sdělena, výstraha předána, musí najít člověka, který bude jeho nástrojem. Jak to bylo jednou výstižně vyjádřeno: „Bůh všude hledá ruce, které by mohl použít.“ Aniž bychom byli neuctiví, můžeme říci, že Bůh je bez nás tak bezmocný, jak bezmocní jsme my bez něj. Je pravda, že bez Boha nemůžeme udělat nic; ale je také pravda, že bez nás Boží dílo nemůže pokračovat.

2. Podobnost má význam také pro nás. Musíme spočítat, co bude služba u Krista obnášet. U každého člověka je to trochu jiné. Ale je tu cena, kterou musí platit všichni.

a) Když se člověk vydá na křesťanskou cestu, je to konec jeho já. Už nemůže uspokojovat sám sebe, ale musí se plně podřídit příkazům Ježíše Krista. O královně Alžbětě se vypravuje: Když byla malá děvčátko, zakazovali jí něco, co právě chtěla dělat. Jako každé dítě se zlobila. Řekla: „Já jsem princezna, a tak si

budu dělat, co se mi líbí.“ Byl tam její dědeček, král Jiří V. a ten jí řekl: „Má drahá, ty jsi princezna, a právě proto nikdy nebudeš moci dělat, co se ti líbí.“

Tak je to s křesťanem. Cenou následování je to, že se vzdáme svých vlastních přání a že budeme plnit Ježíšova přání. Podrobíme se mu, ale to nás nezlomí. Není to poddanství tyranovi, není to podřízenost otroka pánovi, ale poddanost lásky. Abraham Lincoln viděl jednou na otrokářském trhu černou dívku, která byla na prodej. Vždycky otroky litoval, ale tuhle dívku litoval dvojnásobně. Koupil ji a když k němu přišla, podal jí papíry o její svobodě. Řekl jí: „Teď jsi volná.“ Podívala se na něj udivenými očima: „Jsem svobodná?“ zeptala se, „mohu jít kamkoli chci?“ Lincoln odpověděl: „Ano, jsi svobodná, můžeš jít, kam chceš.“ Dívka řekla: „Pane, pak tě chci navždycky následovat.“ Právně už otrokyní nebyla. Ale její srdce se stalo otrokem lásky vůči tomu, kdo jí tak obdaroval.

William Barclay a Jiřina Kubíková
Pokračování příště

Nad Písmem

VZKŘÍŠENÍ PÁNĚ

Motto:

Jde před vámi do Galileje;
tam ho spatříte, jak vám řekl.

Mk 16,7

Žalm 21 je zřejmě liturgickou částí slavnosti korunování krále. Je věnován králi Davidovi, případně jeho následníkům. Synem Davidovým byl nazýván Ježíš Nazaretský. A jako na krále starozákonního sestupovala Boží sláva, tak my dnes jsme uchvázeni Kristovou slávou. Je korunován, nastolen králem Božího království, jehož předjmkou a závdavkem je křesťanská církev. Král vyvoleného Božího lidu vstupoval do chrámu jako kněžský prostředník jemu svěřených. Je povolán být stálým požehnáním. „Kristus nevešel do svatyně, kterou lidské ruce udělaly jen jako napodobení té pravé, nýbrž vešel do samého nebe, aby se za nás postavil před Boží tvář“ (Žd 9,24). Ježíšovo kněžství však nepřechází na jiného, neboť on zůstává navěky. Proto přináší dokonale spasení těm, kdo skrze něho přistupují k Bohu; je stále živ a přimlouvá se za ně (Žd 7,24-25).

Tyto úžasné skutečnosti byly ještě zahaleny dvěma Mariím a Salome, které jednaly v řadu přirozených věcí a šly balzamováním Ježíšova těla vlastně jeho smrt potvrdit a zpečetit, jakkoli si život bez milovaného Rabbi asi nedovedly představit. To vylekání a úžas, když se mají napojit na nadpřirozeno. V otevřeném hrobě je očekává mládenec zahalený v bílém rouše, jeden z mnoha Božích posílů, vyslaných k lidem. „Což není každý anděl jen duchem, vyslaným k službě těm, kdo mají dojít spasení?“ (Žd 1,14). Tito záchranáři nás mnohdy podivuhodně zachraňují. Pomyslete jen na dramatické situace na silnicích a při nebez-

pečných povoláních nebo živelných pohromách. (Na Haiti byl téměř měsíc zavalen člověk, o kterém se nevědělo a nebyl k němu žádným způsobem přístup. Když jej našli a vyprostili, nebyl při smyslech. Když se podívali, jak mohl přežít bez kapky vody, řekl, že mu vodu nosil někdo v bílém plášti. Kdo to byl? A jak to bylo možné?) Andělé ovšem hlavně prostředkují Krista pro záchranu věčnou, pro věčný život. Anděl zvěstovatel ukazuje ke Kristu: „Hledáte Ježíše, toho Nazaretského, který byl ukřičován. Byl vzkříšen, není zde...“ (Mk 16,6).

Nastává historická chvíle. Po prorockých nápodoběch a vlastních Ježíšových předpovědích je z místa největší události vydána zpráva – radostná zvěst – evangelium. Je předána a svěřena ženám, které byly pokládány za nevěrohodné. Ty tři sice utekly od hrobu a bezprostředně nebyly schopny nejdůležitější sdělení v celých dějinách lidstva předat. Dnes však tuto radostnou zvěst hlásají mnohé sestry farářky, jáhenky a kazatelky. Vždyť Bůh se nezdráhal hned napoprve ženám toto velevýznamné poslání svěřit.

Muži ovšem nejsou odstaveni, pokud se sami této výsostné služby nezřikají. „...řekněte učedníkům, zvláště Petrovi: Jde před vámi do Galileje; tam ho spatříte, jak vám řekl“ (Mk 16,7). V Galileji si Pán Ježíš vyvolil své první učedníky. „Ne vy jste vyvolili mne, ale já jsem vyvolil vás“ (J 15,16). V Galileji je nyní vysílá do zdánlivě samostatné služby: „Jděte ke všem národům a získávejte mi učedníky, křtěte je ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého a učte je, aby zachovávali všechno, co jsem vám přikázal. A

hle, já jsem s vámi po všechny dny až do skonání tohoto věku“ (Mt 28,19-20). Zaujme velkorysost Pána Ježíše. Četli jsme: „řekněte učedníkům, zvláště Petrovi“. To je tendenční překlad. V řeckém textu čteme: „i Petrovi“. Tedy také Petrovi, který třikrát Krista zapřel. Je pravda, že byl první z učedníků, kdo vyznal: „Ty jsi Mesiáš, Syn Boha živého“ (Mt 16,16). Své selhání si hluboce protrpěl. Pán Ježíš mu neodmítná čestné jméno Skála a neodvolává svá slova: „...na té skále zbuduji svou církev...“ (Mt 16,18). A tak v podání Skutků apoštolských zastihujeme Petra jako významného činitele při zrodu křesťanské církve. Z této základny vychází, aby dosvědčoval, že původce života žije. Jaký div, když chromý uvěřil ve Vzkříšeného a teď skáče radostí a chválí Boha. Slavíme vzkříšení. Pryč s paralizou v církvi. Chvalme Boha a neostýchejme se skákat radostí. Odvažme se. Amen.

Stanislav Jurek

**Pane Ježíši,
ty jsi přišel,
abychom život měli
v hojnosti.
Ty nás oživuješ,
uzdravuješ,
posiluješ.
Jen tobě vděčíme
za živou církev.
Sláva tobě,
který na věky žiješ
a kraluješ.
Amen.**

RECENZE JAKO INTERVIEW

„Přečti si tuto knihu,“ řekl mi přítel „a zkus na ni napsat recenzi.“

Po přečtení se knížka ježila spoustou záložek a nebyla jediná stránka, kde bych si obyčejnou tužkou jemně nepodtrhl myšlenku, jež mne zaujala. Často i celé pasáže. Vždy mne naplňuje dobrý pocit, když to, co ne tak zcela dovedu naformulovat sám, dokáže někdo jiný lépe a pregnantněji.

Autor knihy na první pohled vytáhl do boje za obnovení historického postavení a úlohy mužů ve společnosti i církvi a často užívá – se zřejmým despektem, zkratku KMM - křesťanský milý muž. Ale buďme spravedliví. Téma, myšlenky v knize obsažené, se týkají i žen.

Autorovi jde o narovnáání vztahů jak mezi pohlavími, tak i generacemi a ve společnosti vůbec. Poukazuje na syrovou skutečnost – rozpor mezi „načančanou“ fasádou a zdevastovaným interiérem. Jednotlivců i církvi. Naše církev není výjimkou a i v ní, a dost často i ve vysokých funkcích jsou KMM, kteří se svým (ne)činěním o tuto devastaci přičiňují.

Když jsem dočetl, konstatoval jsem, že formou klasické recenze bych se dopustil neodpustitelného zjednodušení, hraničícího se zkrácením. Proto jsem se rozhodl pokusit se o jakési fiktivní interview :

* Paule Coughline, vaše kniha je silně inspirující podnět k novému a odpovědnějšímu promyšlení řady otázek, jež jsou –bez ohledu na denominaci – obcházeny, tiše opomíjeny, protože pravdivá odpověď má brizanci dynamitu. Také, zejména v prvních třech kapitolách, velmi často používáte expresivní výrazy a tón. Ale – co jste viděl jako to hlavní, při psaní své knihy?

Především mi šlo a stále jde o vyzdvížení biblického pojetí mužství, které je v příkrém kontrastu vůči modelu, jenž převládá v naší kultuře a církvích.

* Jde tedy o jakýsi antifeminismus a o vzpouru vůči dnes tak často adorovanému genderismu?

Genderismus – to je příbuzný rasismu. Podobně jako rasismus, vede k předsudkům, posměvačství i násilí a nespravedlnosti. A podobně jako rasismus i genderismus zbavuje lidi (hlavně muže) jejich identity a důstojnosti. Ve sborech, napříč denominacemi, převládají ženy. Mají-li se do sborů vrátit muži, budeme potřebovat notnou dávku zdravého selského rozumu. Nikoliv genderové badání.

* Chápu, že je nutné někdy trochu zevšeobecňovat, jindy se vyjádřit expresivní zkratkou. Vy vycházíte především ze znalosti evangelikálního prostředí, ale jsem přesvědčen, že myšlenky, náměty a návrhy ke změně přístupu k biblické zvěsti lze uplatnit ve všech denominacích.

Především – je před námi cesta ke svobodě. Začíná vysvětlením, kde se na počátku stala chyba. Nikdo se nerodí jako pasivní „milý“ muž. Stane se jím až výchovou. Kdysi jsem byl také takový, ale pak jsem prožil něco podobného jako Saul u Damašku. Zakusil jsem Krista s jeho skutečnou, drsnou spravedlností. I já jsem totiž

kdysi uvěřil karikatuře „mírného, pokorného a laskavého“ Ježíše, protože jsem podlehl soudobému křesťanskému tlaku, který měl Boha učinit „stravitelnějším“. Ale: beránek Boží je rovněž lev z Judey. Mějme to na paměti.

* Nelze přehlédnout opakující se motiv vaší knihy, jimž je mužství a jeho obrana.

Manželství, církev i společnost jsou na tom nejlépe, mají-li v úctě stejnou mírou jak ženství, tak i mužství. Jde o jinakost, která je jako dvě doplňující se ingredience pokrmu. Přezněme-li význam jenom jedné z těchto přísad, pokrm se stane nepoživatelný. Nesmíme také propadnout bludu unisexu. >Bůh stvořil člověka, aby byl jeho obrazem; stvořil ho, aby byl obrazem Božím, jako muže a ženu je stvořil... (G 1,27). Muže a ženu – nikoliv unifikované bezpohlavní tvory. Snaha potlačit zákonité projevy mužství, aby projevy jeho chování byly „politicky korektní“, (genderově) správné, je přece popřením evangelní zvěsti. Současná kultura, včetně církvi, se od zdůrazňování rozdílu mezi pohlavími vychýlila do opačného extrému, který popírá fakt, že muži a ženy se odlišují nejen fyzicky, ale i emocionálně a psychologicky. Chce vytvořit šedou masu milých, nekonfliktních tvorů.

* Synonymum „milý“ užíváte s dost dehonestujícím příděchem. Co je na tom špatného být milý?

Jde o to, co máme na mysli, používáme-li toto klamné, přízpusobivé označení. Pomyslete na „milé“ lidi, které znáte, a položte si otázku: Postaví se proti nespravedlnosti? Budou bojovat, nastane-li ta nutnost, proti tomu, co považují za nespravedlivé? Drtivá většina těchto „milých“ lidí na to vnitřně nemá. Neumějí vstoupit do zápasu se zdroji trápení na tomto světě tak, jako to činil Ježíš a jak nám to přikázal. Milí lidé jsou možná příjemní, nikoliv však dobří. Usilovat o spravedlnost znamená jít i do konfliktů a milí lidé jsou ze zásady nekonfliktní. Nějak jsme si popletli příjemnost se spravedlností, ačkoliv v Písmu čteme, že spravedliví jsou směli jako lvi.

* Pochopil jsem dobře, že váš odpor proti „milým“ lidem je vlastně tažení proti pasivitě? Citujete ve své knize Billa Hybelse, který tvrdí, že „...pasivní křesťané odrazují nekřesťany od víry...“

„Bezzubí“ křesťané nepůsobí nijak pozitivně. Hledající lidé obdivují ty křesťany, kteří se nebojí zaujmout jasné stanovisko. Hledající lidé si neváží slabých křesťanů. Touží poznat kohokoliv, kdo jasně řekne, co je pravda, a pak tu pravdu bude hájit celým svým životem. To je to, co „milí“ křesťané nedokáží.

* Při povrchním, zbežném přečtení vaší knihy může vzniknout dojem, že v ní až příliš straníte mužům, oponujete ženám a mnohý osten vašich slov směřuje vůči církvi...

...a oprávněně. Když jsem poznal, jak pokřivené učení církvi ve svém důsledku znevažuje muže, byl jsem v pokušení odejít. Mnozí odešli a

v této knize se můžete setkat s jejich svědectvím. Hněvají se na svou kulturu, na svou církev, svého Boha. Někdy obrátí svůj hněv proti ženám. Tato kniha je zčásti inspirativní, z části návodná. Nikde v ní ale nenajdete souhlas se zneužíváním či jakékoliv ospravedlnění špatného zacházení s jinou lidskou bytostí... Tato kniha je ovocem mých snah o vytvoření prostoru pravdy a síly pro sebe i jiné muže, kteří milují Boha, ale kteří se už nechtějí nechat ostouzet za své mužství. Nemohu jinak, a tak tato kniha je něco jako manifest, který Luther přibíl na vrata wittenberského kostela. Říkájí nám – chovejte se jako Ježíš, ale je nám předkládán jeho neúplný portrét. Potřebujeme vidět a napodobovat celého Ježíše, který je jak jemný, tak i drsný – i vše, co je mezi těmito dvěma póly. Znamená to překonat staré předsudky i obavy.

* Tento rozhovor by mohl trvat další hodiny i dny a stále by byl podnětný. Napadá vás nějaké shrnutí na závěr?

To, co ve své knize říkám, je na hraně – někteří řeknou, že již za hranou – toho, čemu se běžně říká „křesťanský život“. Ne každý bude s mými závěry souhlasit. Prosim o laskavost – učiňte si úsudek, až knihu pečlivě přečtete. Ale tuším, že v jednom se shodneme: Naše životy nejsou správně zakotveny a tento stav trvá již dlouho. Je na čase zkusit jiný přístup. Jít za Bohem je někdy těžké. Nakonec je ale mnohem těžší za ním nejt.

***

Vážení přátelé, čtenáři – zatřásko s vámi někdy něco tak, že jste pocítili, jak se obrací naruby vše, co jste dosud znali, a jak se vám v plnosti odkrylo dosud jen tušené? Ne? Pak si přečtěte knihu *Již nikdy více „milý křesťanský chlapec“*. Autor Paul Coughlin, překlad Dan Drápal, vydalo nakladatelství „Návrat domů“ Praha, 2009.

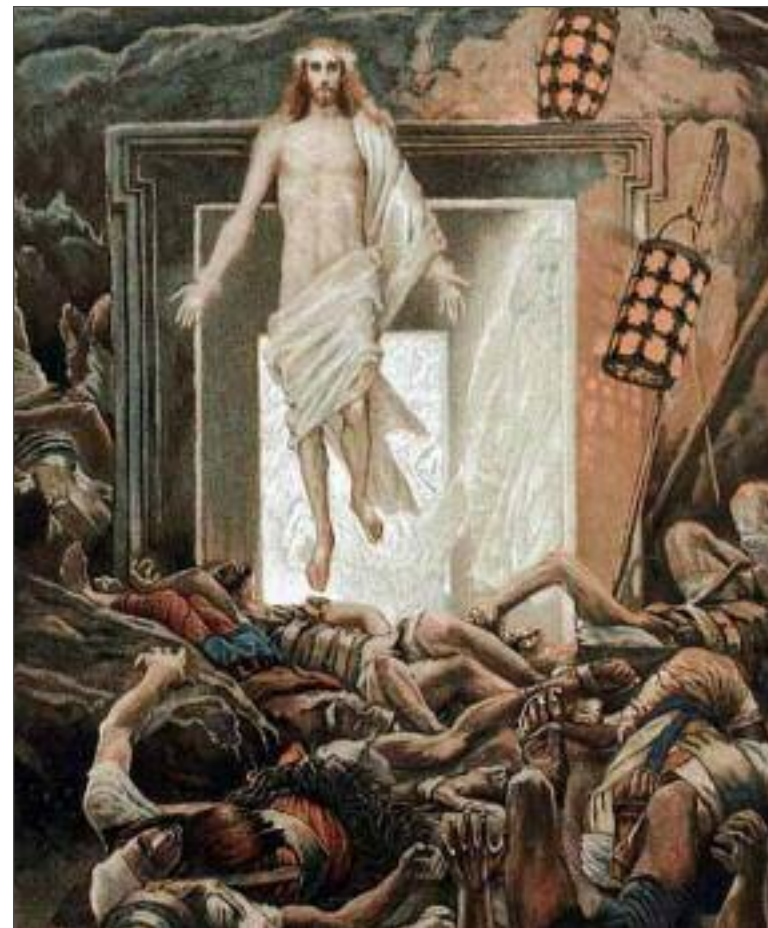
Fiktivní rozhovor s autorem Paulem Coughlinem s použitím citací z jeho knihy vedl

Stanislav Kubín

ÓDA NA RADOST (Z NAŠICH MLADÝCH DUCHOVNÍCH)

Sborníky k výročí se vždy nostalgicky obracejí k minulosti, kriticky referují o přítomnosti a skepticky se vyjadřují o budoucnosti. Mladé jsme zvyklí spíš kritizovat nebo jim závidět. Málokdy je chválíme. Proto piši o radosti z mladých duchovních a jejich službě v naší církvi.

Nastoupili a nastupují do služeb církve v čase proměn jejího tradičního terénu. Globálním a mediálním světem, rychlým, zmenšeným a propojeným je poznamenán i život církve. Institucionální podoba církve (nejen naší) bere za své spolu s rozpadajícími se kostely, lpěním na dogmatech a křesťanském úřednictví. Mladí vstupují do pluralitního světa kultury, politiky i náboženství. Už nejde jen o eku-

James J. Tissot: Vzkříšení (1836-1902)

VELIKONOČNÍ TAJEMSTVÍ

Dokončení ze str. 1
Oslaveného produktem jejich lidských schopností, jejich vzdělanosti a už vůbec ne jejich chytrosti. Bylo jim dáno shůry milostí a mocí Ducha svatého. S vědomím této skutečnosti, milí čtenáři, přistupujme i k velikonočním událostem, jak nám je přibližují evangelisté. Připodobnil bych naši situaci k tomu, co zakoušel Mojžíš, když při výkonu své každodenní práce pastýře ovcí zašel hluboko do pouště, až k Boží hoře Oréb. Tehdy se mu v plameni hořícího keře ukázal Hospodinův posel. Mojžíš viděl, že keř, ač hoří, není ohněm stravován. Přišlo mu to zvláštní. Řekl si proto: "Musím tam přece jít, abych viděl tu velkou podívanou!" A tak šel. Hospodin, když viděl, že se Mojžíš jde podívat, na něho zavolal jménem. Mojžíš mu odpověděl: "Zde jsem." Hospodin jej vyzval: "Nepřibližuj se! Zuj si obuv z nohou, neboť místo, na němž stojíš, je svatá půda."

Jak my máme přistupovat k tajemství Velikonoc? Jednejme jako oni Galilejci, o nichž týž Lukáš píše ve své druhé knize, Skutcích apoštolů v 1. kapitole, ke kterým promluvil dva muži v bílém rouchu: "Co tu stojíte a hledíte k nebi?" Oni se probrali z údivu a vrátili se do Jeruzaléma do horní místnosti domu, kde pobývali Petr, Jakub, Jan, Ondřej, Filip, Tomáš, Bartoloměj, Matouš, Jakub (syn Alfeův), Šimon Zélot a Juda (syn Jakubův)." Svorně pak setrvali v modlitbách společně s ženami i s Ježíšovou matkou Marií a s jeho sourozenci. Myslím, že je to srozumitelné, že k tajemství Velikonoc a nejen jich máme každý přistupovat se společenstvím Kristovy církve. Jí je dáno znát tajemství království Božího, ne z její lidské schopnosti, její vzdělanosti, jistě ne ani z chytrosti, nýbrž jen a jen shůry milostí a mocí Ducha svatého.

Jan Hálek

menu s jinými církvemi ale o dialog s jinými náboženstvími. Dnešní duchovní mají svobodný, otevřený prostor ke službě ve škole, nemocnici, armádě, dětských domovech, médiích, politice... Nemusí, ba ani by neměli být jen „úředníky provozu“ bohoslužeb, pohřbů a biblických hodin. Studují, opravují kostely, účastní se duchovních cvičení, modlí se. Ora et labora – modlí se a pracuj je na nich opravdu vidět. A při tom všem zápasí často nejen s prázdnými lavicemi, ale i s malými platy...

Aspoň takto jim chci poděkovat a říct, že je mám ráda, že rozumím jejich trápením i zraněním. Od těch našich se moc neliší. Občas mi někteří z nich sice tvořivým způsobem trochu „píjí krev“ - vrací mi

moje někdejší mladické sebejisté černobílé vidění a vědění. Že neposílají včas úřední lejstra? Budiž jim odpuštěno - evangelium přece nestojí a nepadá s úředními šanonny. Že vedou církev jinak než otcově zakladatelé? Každá generace má přece právo klást zneklidňující otázky do našich zaběhaných odpovědí. Má přímo povinnost vlastních sebereflexí víry. Přeji mladým duchovním porozumivé kolegy ve službě, dělné ovečky ve sborech, zapálená srdce a duchovní fantazii. O Boží pomoci v jejich službě nepochybují. Kéž se skrze ně stane naše církev hnutím, které pohne druhými na cestě ke Kristu.

Jana Šilerová

ZPRÁVY

Smutná zpráva

Ve věku nedožitých 87 let zemřel věrný a obětavý člen naší náboženské obce Šumperk bratr Vladimír Nevěřil. V církvi prožil celý život, byl dlouholetým členem rady starších, kde vykonával funkci účetního (finančního zpravodaje).

Velmi společenský a oblíbený bratr Vladimír Nevěřil byl povolán Hospodinem dne 20. března a na jeho práci v církvi a požehnaný život jsme vzpomněli při nedělních bohoslužbách na Květnou neděli dne 28. března i na shromáždění náboženské obce v tento den.

(fú, rst)

Pozvánka na konferenci

Vážené sestry, vážení bratři, srdečně vás zveme k účasti na konferenci „Práce duchovních s odsouzenými“.

Datum konference: pátek 16. dubna
Čas: 9.45 – 16 hodin

Místo konání: Úřad ústřední rady Církve československé husitské, Wuchterlova 5, Praha 6

Předběžný program:

10.00 – 11.30 - úvodní přednáška (odsouzení k výkonu trestu, duchovní péče pro odsouzené ve výkonu trestu ve věznicích, práce s rodinami odsouzených ve výkonu trestu, práce s rodinou po návratu odsouzeného z výkonu trestu) - přednáší bratr Mgr. Aleš Jaluška

11.50 – 13.20 - kazuistika – bratr Mgr. Aleš Jaluška - diskuse ke kazuistice a probíraným tématům, výměna zkušeností

13.40 – 15.30 - seminář - jak přistupovat k propuštěným z výkonu trestu, kteří přijdou za duchovním - bratr

KŘESŤANSKÁ TURISTICKÁ AGENTURA MESITES
již dvanáctý rok nabízí ubytování
v apartmánech u moře v Chorvatsku
za skvělé ceny!
www.mesites.cz

Využitím našich služeb současně podpoříte
misijní práci manželů Dohnalových v Chorvatsku.
Objekty jsou ideální pro rodinnou, sborovou dovolenou i dovolenou studentů a mládeže.

Objednávejte, dokud jsou ještě volné termíny!

kata.mesites@seznam.cz

info@mesites.cz

Skype: katadohnal

GSM +385915659536

Mgr. Aleš Jaluška (následná diskuse, vaše příspěvky) - práce s odsouzenými k obecně prospěšným pracím – Mgr. Lenka Nováková (následná diskuse)

Jsem přesvědčena, že vybraná témata jsou pro vás aktuální, a těším se na hojnou účast. Pokud se chcete se svým příspěvkem přihlásit do konference předem, neváhejte a napište mi na níže uvedený kontakt, abych vás mohla zařadit do programu.

Ostatní prosím o přihlášení do 7. dubna, přihlašovat se můžete nejlépe e-mailem, ale i písemně nebo SMS zprávou. Konferenční poplatek vybírání nebude, ale potřebuji znát počet účastníků, aby mohlo být zajištěno občerstvení a materiály. Konferenci pořádá Sociální odbor ÚÚR Církve československé husitské.

Mgr. Lenka Nováková

Pozvánka

Divadlo MANA pořádá 9. dubna v 19 h „Pout' za světlem - Pocta Miroslavu Matoušovi a J. B. Foersterovi“ – Komponovaný večer s ukázkami tvorby významného hu-

debního skladatele na verše básníka a bývalého našeho faráře Miroslava Matouše, který bude osobně přítomen. Vokální sklady J. B. Foerstera pro mužské sbory zazní v premiérovém provedení Pražských pěvců pod vedením Stanislava Mistra. Recitace veršů Miroslava Matouše: Alfréd Strejček, kytarový doprovod: prof. Štěpán Rak. Vstup na rezervace na tel.: 774 941 046 a 731 100 059.

Koncerty u sv. Mikuláše

* 5. 4. - 20 hodin

Dvořák, Händel, Vivaldi, Ravel
New Prague Radio Symphony Collegium,

M. Zvolánek - trubka

* 6. 4. - 17 hodin

Bach, Händel, Dvořák

Yvona Škvárová - mezzosoprán,

Jan Kalfus - varhany

* 7. 4. - 14 hodin

Benefiční koncert

The Davidson Chorale (USA)

* 7. 4. - 17 hodin

Händel, Pachelbel, Bach

Josef Prokop - varhany,

Miroslav Laštovka - trubka

* 8. 4. - 17 hodin

Bach, Händel, Rossini

K. Valoušková - soprán,

O. Musilová - mezzosoprán,

Z. Němečková - varhany

* 9. 4. - 14 hodin

Benefiční koncert

Cleveland Group (USA)

* 9. 4. - 17 hodin

Bach, Telemann, Händel

Marie Šestáková - varhany,

Vladislav Kozderka - trubka

* 9. 4. - 20 hodin

Dvořák, Händel, Vivaldi, Ravel

New Prague Radio Symphony Collegium,

M. Zvolánek - trubka

* 10. 4. - 17 hodin

Händel, Beethoven, Mozart

Josef Popelka - varhany,

Vladimír Frank - viola

* 10. 4. - 20 hodin

Dvořák, Händel, Vivaldi, Ravel

New Prague Radio Symphony Collegium,

M. Zvolánek - trubka

* 11. 4. - 17 hodin

Bach, Händel, Debussy

DUO PER LA GIOIA,

Z. Šolcová - harfa,

M. Mesany - flétna

* 11. 4. - 20 hodin

Bach, Orff, Charpentier

Prague Brass Ensemble,

Jan Kalfus - varhany

Z EKUMENY VE SVĚTĚ

AUSTRALSTÍ ANGLIKÁNI MÍŘÍ K PLNÉMU SPOLEČENSTVÍ S ŘÍMSKÝMI KATOLÍKY
Nadále trvá odliv tradicionalistických anglikánů do Římskokatolické církve. Svou konverzi nedávno oznámili také Australané: 4 biskupové, 40 kněží a 26 farností. Většina z nich je spojena s anglikánskou odnoží Traditional Anglican Communion, která již delší dobu neuznává za svého primase arcibiskupa z Canterbury. Dva biskupové, David Robarts a Harry Entwistle, však patří do hlavního proudu anglikánského společenství.

Nejvyšší představitel Tradičního anglikánského společenství, arcibiskup John Heptworth z Adelaide, řekl, že ještě před Velikonocemi dostane Kongregace pro nauku víry oficiální rozhodnutí australských anglikánů spolu s prosbou o vytvoření vlastního personálního ordinariátu na základě podmínek stanovených Benediktem XVI. v apoštolské konstituci Anglicanorum coetibus. Arcibiskup Heptworth dále řekl, že ke konverzi je vede nejenom touha po jednotě, ale i nespokojenost z postupující sekularizace anglikánského společenství. Nejde přitom jenom o udělování svěcení ženám a homosexuálům, ale také o zpochybňování základních pravd křesťanské víry. Jako příklad uvedl amerického biskupa Johna Shelby Sponga, který pochybuje o fakticitě Kristova zmrtvýchvstání. Doufá také, že dojde i k obohacení Římskokatolické církve: „V době, kdy je atakována rodina, může být přítomnost rodiny kněze v jeho farnosti opravdovým darem,“ říká arcibiskup Heptworth.

Radost z rozhodnutí vyjádřil již kardinál George Pell. „V Římskokatolické církvi jste vše vítání – řekl arcibiskup Sydney – a budete přijati, jakmile bude ustanoven personální ordinariát.“ Úkolem předběžné přípravy tohoto kroku byl pověřen biskup Peter Elliott z Melbourne, který byl sám dříve anglikánem, a dnes je ředitelem Institutu Jana Pavla II. pro manželství a rodinu.

V JIŽNÍ KALIFORNII PROBĚHLA NÁRODNÍ KONFERENCE O TEOLOGII V ÉRE „PO GOOGLE“

Skupina křesťanů nabádá věřící, aby uchopili dnešní technologie a sociální média, a tím přispěli k teologickým diskusím. Podle nich již teologické diskuse nejsou omezeny na držitele doktorátů, prezidy seminářů a hlavy církvi, ale jsou otevřené všem křesťanům. Tony Jones, Tripp Fuller a Philips Clayton patří k těm, kdo to chtějí změnit prostřednictvím „revolučního projektu, který dostane teologii z poslucháren a pastorálních studií do ulic, obýváků hospod a tak“. Nedávno shromáždili 150 lidí na Claremontské teologické škole v jižní Kalifornii na třídní konferenci s názvem „Teologie po Googlu“.

„Odteď vy všichni... jste prezidy a děkany seminářů a ředitelé fakult. Takhle to funguje. Budoucnost křesťanské víry a toho, jak ji budeme vyjadřovat, bude v rukou všech,“ řekl Jones na začátku této události, která se konala ve dnech 10. - 12. března. „Doktoři z Oxfordu a Cambridge, kteří psali encyklopedie, byli sesazeni z trůnu,“ dodal. „Nyní každý ve světě může přispět k největší encyklopedii, která kdy byla dána dohromady.“

Během konference účastníci psali na Twitter a Facebook krátké zprávy z toho, co poslouchali o Církvi 2.0, teologii 2.0, technologiích a avatarech.

„Přicházíme ze světa, který již postavil své základy teologie... a každý před vámi k tomu přispěl,“ řekl Spenser Burke z TheOoze – organizace, která akci pořádala ve spolupráci s Transforming Theology. Jon Irvine, webdesigner a člen TheOoze, vytvořil souběžný web pro sbor. Navrhl jeho název „Církev 2.0“ jako místo, kde křesťané už nejsou pasivní. „Ve webu 1.0 to bylo tak, že všechno je na vás tlačeno,“ poznamenal. „Ve webu 2.0 jste taženi... váš názor je důležitý.“ Stejně tak církev 1.0 je o vedení shora dolů. Církev 2.0 je stavěná odspodu vzhůru, má wiki teologii, subjektivní a stále se rozvíjející kulturu. „Co se týče technologie, podívejte se za hardware a software a najdete obraz Boha v kreativitě člověka,“ řekl Irvine.

Křesťané, kteří vedli tuto konferenci, patří k novému církevnímu hnutí, ke kterému jsou konzervativci velmi kritičtí. Konference byla označena za „kacířský festival“. Ken Silva, konzervativní vedoucí, který pravidelně píše komentáře na svůj blog Apprising Ministries o tom, co vnímá jako odpadlictví, varoval, že „pokrokoví křesťané známi jako liberální teologové se budou objevovat stále více v kruzích hříšně ekumenických nových sborů nazývaných vynoňující se sbory. Akce Teologie po Googlu je toho důkazem,“ argumentoval.

Organizátoři této akce pocházejí hlavně z Transforming Theology, což je celonárodní hnutí lidí v USA, kteří tvrdí, že pracují na transformaci a obnově křesťanské církve v a pro 21. století. Clayton, vedoucí hnutí, říká, že zatímco teologie byla čtena, kázána a učena několika málo lidmi v době Gutenberga, dnes, „v době Google, je teologie to, co děláte, když odpovídáte na blogy, přispíváte k rozšiřování wiki dokumentů nebo Google dokumentů, vytváříte textové soubory na svém počítači, účastníte se uctívání, vymýšlíte nové formy služby nebo mluvíte o Bohu se svými přáteli v hospodě“. Nejsou žádná přísná kritéria pro zhodnocení, co je a co není přijatelné pro teologii, dodal Clayton, profesor teologie na Claremontské škole teologie.

Pastor Bob Cornwall z křesťanského sboru Central Wiidward z Troy v Michiganu, se konference účastnil a řekl, že je na palubě tohoto hnutí. Má však nějaké otázky: „Otevíráme v našem přijímání demokratizace spíše možnost nedisciplinované diskuse? Tedy, měli bychom se více zajímat o to, co reformovaná tradice nazývá 'dělání věcí decentně a podle pořádku'? Nebo, jinými slovy, bychom se měli zajímat o 'vhodnost' naší konverze?“ ptal se. „Nemůže být v našem nadšení odkaz, který bude zachycen?“

Podle tisku

PRO DĚTI A MLÁDEŽ

HROB JE PRÁZDNÝ!

Najdete pět rozdílů na obrázku žen, které chtěly pomazat mrtvé Ježíšovo tělo, avšak našly hrob prázdný?

(Řešení z minulého čísla: Květná neděle.)

Jana Krajčířiková

Český zápas

MK ČR E 127 ISSN 0323-1321

Týdeník Církve československé husitské

Vydává Ústřední rada Církve československé husitské, Wuchterlova 5, 166 26 Praha 6

Šéfredaktorka: Dr. Helena Bastlová, redakce: Mgr. Jana Krajčířiková, dr. Klára Břeňová, Mgr. Ervín Kukuczka, Petra Štěpánová, tel.: 220398107, mail: cesky.zapas@csh.cz

Tisk: Grafotechna, Distribuce: A.L.L., production s.r.o., F. V. Veselého 15, 190 00 Praha 9